

Podcast fra Equinor

Møt Equinors nye sjef: Slik vil han gjøre en forskjell i det grønne skiftet

KRISTIN: Hva skal til for å lykkes med det grønne skiftet? Det snakket vi om i forrige runde med podcast fra Equinor – og da ble det nevnt at noen har større mulighet enn andre til å gjøre en forskjell. Og i dag så skal vi snakke med nettopp en av dem – sjefen for Equinor Anders Opedal. Velkommen hit!

OPEDAL: Tusen takk for det du.

KRISTIN: Anders, da du begynte i jobben i starten av november, satte du en ambisjon om at Equinor skal ta en ledende rolle i det grønne skiftet. Og dere gikk samtidig ut med nye klimaambisjoner på vegne av selskapet, der dere sier at dere har en ambisjon om å bli klimanøytral innen 2050. Hvorfor er dette så viktig for deg at det var dette du gikk ut og sa på den aller første dagen i den nye jobben?

OPEDAL: Ja, det viktigste en konsernsjef kan gjøre, det er faktisk å posisjonere et selskap godt i det samfunnet vi lever i. Og i de første ti årene løste vi utfordringen ved å produsere olje og gass fra norsk sokkel, som var en utfordring som politikerne ga til selskapet. Jeg tror i de neste ti årene blir utfordringen for oss å være med og bidra til energiomstillingen fra fossile brennstoff til andre energiformer. Og for å ha en ambisjon om å være med på det energiskiftet, ha det som et bakteppe for alt vi gjør og alt vi velger, så valgte jeg å annonsere det på min første dag. Så det er rett og slett for å posisjonere selskapet slik at vi blir også relevante i framtida.

KRISTIN: Og det sender jo da et tydelig signal om den retningen som du ønsker at dere skal gå i.

OPEDAL: Ja, det gjør det, men jeg skal også legge til at dette er ikke sånt som er gjort over natta. Det er jo ikke som en bryter – energiomstillinger vil ta tid. Men i alle fall inn der skal vi være med og bidra. For det haster faktisk. Jeg ser jo det selv, jeg er jo glad i å stå på ski – jeg har stått på ski siden jeg kunne gå – og jeg har jo sett at det er noe som har endra seg med snøforholdene. Så det å være med og bruke muskelen i Equinor til å bidra i energiskiftet, det er det jeg ønsker å gjøre. Men som sagt, det vil ta tid.

KRISTIN: Du har jo vært veldig lenge i Equinor og har jobbet i mange ulike deler av selskapet og har ingeniørbakgrunn selv. Er det rart for deg som kjenner Equinor, og historikken, så godt, å nå skulle lede selskapet gjennom en så stor endring?

OPEDAL: Nei, det er ikke rart for meg. Ingeniører løser de oppgavene som kommer til enhver tid. Vi blir like inspirert av dem enten de er som på 70-tallet da de var å gjøre ting innen olje og gass, som nå i de neste ti årene hvor vi må utvikle mer fornybar energi, utvikle karbonfangst og lagring, utvikle hydrogen – altså nye typer energi, energibærere, som verden trenger. Hele Equinor-organisasjonen har jo vært satt opp på den måten: Løst den ene teknologiutfordringen, bygd kompetanse over tid. Det er den muskelen, den industrielle

muskelen i Equinor, den teknologikompetansen, alle de fantastiske medarbeiderne i Equinor. Hvis vi alle sammen jobber for å redusere utslippene fra olje og gass, bygger mer fornybar, og samtidig også utvikler karbonfangst og -lagring og hydrogen som kommersielle produkter, så bidrar vi til energiomstillingen. Vi kan ikke gjøre alt, men jeg har tenkt mye på hva Equinor kan bidra med. Dette selskapet har kompetanse og erfaring, og så bruker vi det aktivt. Så gjør vi vår del, og så er det veldig mange andre som også må bidra. Og så håper jeg at mange bekker små gjør en stor å, og at vi oppnår det som vi egentlig har satt oss som mål, som er kjernen i Parisavtalen, at vi blir klimanøytrale i 2050. Når verden har det som mål, så er det klart at vi som selskap også må det som en ambisjon.

KRISTIN:-Hvordan tenker du rundt de som på en måte sier: Ja, vi anerkjenner det som Equinor sier, de endringene man ønsker å gjøre og de nye områdene man går inn i, det er veldig bra, men det hjelper ikke når man fortsatt også sitter og trykker på den tradisjonelle virksomheten.

OPEDAL: Ja, jeg skjønner jo at mange kan være skeptiske til det vi gjør, og derfor er det viktig at vi må vise over tid at vi faktisk gjør en omstilling. Dette er ikke gjort over natta, dette tar tid. Det vil fortsatt være behov for olje og gass i mange tiår framover, selv om vi vet at behovet går ned. Derfor har vi sagt at det viktigste vi kan gjøre nå i første omgang, det er å ta ansvaret for egne utslipp.

Og så ser vi at mange typer industrier vil ha problemer med å fjerne sin Co2, blant annet stålindustri, sementindustri og så videre. Derfor har vi da gått i bresjen sammen med regjeringen, Total og Shell, og utviklet prosjektet Langskip, og vår del heter Northern Lights. Det går på selve det at når vi er ferdig med det prosjektet om et par år, så kan vi reise rundt med noen skip i Europa, plukke opp Co2 fra ulike bedrifter, seile det til Øygarden på Vestlandet, og så pumpe det ned i Nordsjøen for permanent lagring. Dette er en helt ny teknologi, helt ny kommersiell tjeneste som ingen har gjort før, og derfor ligger vi helt i forkant og er på en måte ledende her. Så jeg skjønner at det er mange som sier: «Bare stopp med olje- og gassproduksjon, og gjør alt det andre!» Men det kan vi ikke gjøre. Verden trenger olje- og gassprodukter. Vi bruker også deler av overskuddet fra olje- og gassvirksomheten til å finansiere de nye fornybar-prosjektene våre.

KRISTIN: Du toucher jo litt innpå det selv, dette med skepsisen. Har dere egentlig noen bevis på at dere er i endring?

OPEDAL: «Er det bare med praten, eller er det faktisk også reelt sett at Equinor jobber med disse problemstillingene?» Jeg tror den beste måten for oss å vise dette på, det er å vise det gjennom aksjoner. Å vise at vi faktisk investerer betydelig i fornybar. Bare for å gi et eksempel, alle har jo hørt om Johan Sverdrup-prosjektet. Det er jo kjempestort og hadde veldig stor betydning for norsk industri og faktisk også for Norge, bare basert på investeringene. Midt imellom Norge og Storbritannia ligger det et område som heter Dogger Bank, der bygger vi nå ut med vindturbiner, sammen med et skotsk selskap. Og investeringene som vi nå gjør i vindparken i Dogger Bank, er like store som investeringene på Johan Sverdrup. Så dette er storindustri, store investeringer. Og jeg håper at de som er litt skeptiske kan ta en kikk på hva vi gjør, og så skal vi gjøre mer av det samme også innen andre områder.

KRISTIN: Dere er jo ikke det eneste energiselskapet som snakker om disse tingene nå. Hvorfor skjer dette nå? Noen har snakket om det nesten som et kappløp, man ser jo at investeringer og pengestrømmene også i det finansielle, det er en stor interesse for fornybar-selskap på verdens børser – hvorfor skjer det akkurat nå? Har du gjort deg noen refleksjoner om det?

OPEDAL: Jeg kan bare snakke for vår egen del i den saken, men det er jo klart at det er en endring i verden, både hos myndigheter og konsumenter. Det er andre forventninger i framtida til hvilken energiform du bruker. Jeg tror ikke det blir veldig mange som stiller opp og kjøper seg en dieselbil om en del år, da er det jo helt naturlig å kjøpe elektrisk bil, det gjør at behovet for energi vil endre seg over tid. Da gjelder det å posisjonere seg godt nå for en framtid som blir forskjellig fra det vi har nå. Og siden vi som selskaper, vi vet jo at dette vil ta tid. Å komme til 2030 eller 2035 og si: «Oi, her var det faktisk andre energiformer som blir etterspurt!», da er det for seint. Da kan du bare pakke ned og slokke lyset. Derfor er det nå viktig at vi tar i bruk alt vi kan gjøre nå. For meg har det vært tre ting som har vært viktig: det er at vi nå sikrer at vi skal produsere olje og gass framover, men den må vi produsere med så lave utslipp som mulig; og så må vi gjøre alt vi kan for å se hvordan vi kan aksellere veksten vår innen fornybar; og så skal vi se på det tredje punktet, hvordan vi kan bidra til å hjelpe annen industri til å redusere sitt Co2-utslipp – og så skal vi ta litt betalt for det, sånn at vi kan ha det som en ny tjeneste i tillegg. Det som ligger i bunnen for det at vi ønsker å være klimanøytrale i 2050, det er at i 2050 satser vi på at vi skal kunne fjerne like mye Co2 som våre produkter slipper ut. Da bidrar vi til en klimanøytral verden.

KRISTIN: Et av punktene du nevner det er å akselerere veksten innen fornybar, altså sørge for at den går raskere. Og tidligere så nevnte du Dogger Bank – et av de største industriprosjektene som pågår nå. Og så vidt jeg har skjönt vil disse vindturbinene forsyne 5 millioner husstander i Storbritannia med kraft?

OPEDAL: Ja, og så er dette et område som kommer til å utvikle seg videre over tid, det kommer til å bli tildelt flere lisenser der, så dette kommer til å bli veldig stort. Vi er midt inni dette nå, og ønsker å ekspandere. Men i tillegg til de vindparkene som vi har bygd både på Dogger Bank og tidligere i Storbritannia, så har vi også faktisk – og det går tilbake til det å være et ledende selskap i energitransaksjonen, eller det grønne skiftet – vi har vært de første til å utvikle flytende havvind. Det var noen smartinger som satt og tenkte en gang: Det er jo dypt på mange plasser, da får ikke satt den vindturbinen fast på havbunnen, men hva om vi får den til å flyte? Så begynte de å jobbe med det, og så fikk vi testet det utenfor Karmøy, og så har vi bygd i en vindpark utenfor Skottland – og nå bygger vi også en flytende vindpark i Nordsjøen som skal forsyne Gullfaks og Snorre med strøm istedenfor at man bruker gass til å produsere den strømmen. Så her har vi faktisk fått utviklet helt ny teknologi som verden trenger, og nå er det veldig mange land som banker på døra og sier: «Vi kan ikke ha bunnfaste vindturbiner, vi må ha de flytende» og ønsker å samarbeide med oss. Så det håper jeg virkelig skal være noe vi kan øke på i framtida.

KRISTIN: Den historien der da, når det har skjedd i det selskapet som du leder nå, og når du har sittet og syslet med den problemstillingen, hvordan er det for deg som ingeniør å få innsikt i hvordan den utviklinga har skjedd? Er det sånn at det varmer et ingeniørhjerter?

OPEDAL: Ja, det er jo det som er knallgøy.

Jeg har blitt leder fordi det var kanskje andre som var bedre ingeniører enn meg, så de har blitt ingeniører og faktisk forsker på og utvikler videre disse tingene. Og så er det min oppgave som leder å heie på dem og sørge for at når de gode ideene kommer til syne så klarer vi å ta dem inn, prøver å gi støtte, begynner å investere i pilotprosjekter – slik som vi gjorde utenfor Karmøy først – og så etterpå skalere opp.

Og vi har en formidabel evne til å bygge mange prosjekter samtidig i ulike verdensdeler. Det betyr at vi kan skalere opp og bli en stor industriell aktør. Det er det som har vært DNA-et i Equinor i alle år, helt fra Arve Johnsen starta dette selskapet i 1972 – vi er snart 50 år nå.

AVSLUTNING

KRISTIN: “Jeg håper at de som er litt skeptiske kan ta en kikk på hva vi gjør”. Det sier Anders Opedal, konsernsjef i Equinor. Og denne våren er det nettopp det Equinor inviterer deg til å gjøre. Hvordan utslippene fra olje og gass skal tas ned, og hva vi skal leve av i et lavutslipp samfunn - det blir tema når vi kommer tilbake med mer podkast i april og mai.

Takk for at du hørte på.